

‘Hoe saaiër mijn trip, HOE BETER IK OPLAAD’

Herrie, deadlines en een bomvolle agenda: Sara (34) was er klaar mee. Ze wilde er tussenuit, in haar eentje. Dat was zo'n succes dat ze nu elk jaar op solotrip gaat.

TEKST SARA MADOU | BEELD GETTYIMAGES

**SARA
GAAT VAAK
OP SOLO-
VAKANTIE**

gettyimages
© 2019

Een week lang in mijn eentje in een hotelkamer niksen. De mensen die ik vertelde over mijn eerste solotrip, keken verbaasd op. Alléén een week in een hotel? Waaróm dan? Is dat niet ontzettend saai? Ja, dat is het, maar dat is nou juist zo heerlijk. Ik laad op van dat geniks en de stilte, bovendien is het leerzaam én inspirerend. Daarom ga ik nu al een tijdje zo'n twee á drie keer per jaar alleen op (mini)vakantie.

NIKSEN EN OPLADEN

Het idee ontstond vorig jaar, tijdens mijn eerste jaar als freelance journalist. Daarvoor had ik altijd in dienst gewerkt. Ik zat al maandenlang te tikken en coördineren op tijdschriftredacties en had net een extreem drukke maand achter de rug toen ik dacht: wacht eens even... Het grote voordeel van freelancen zou moeten zijn dat ik mijn eigen tijd indeel, dus waarom doe ik dat niet? Ik besloot er even tussenuit te gaan. En dan niet met mijn vriend – die het liefst fanatiek sport op vakantie – of met vriendinnen, die op reis een marathon hotspots aflopen lijken te houden. Gewoon lekker in mijn eentje, zonder mensen om me heen: het leek me heerlijk. Ik wist ook al snel wat de bestemming zou worden: Ameland, een eiland waar ik al kom sinds

ik zes maanden oud ben en waar ik zo'n beetje iedere steen ken. Saaï? Ja, maar juist daarom de ideale plek voor een oplaadvakantie, want er viel niks meer te ontdekken of uit te proberen – een behoefte die ik op een gewone vakantie wel heb. Kon ik al die tijd mooi gebruiken om te relaxen, lezen en niksen. Vooral dat laatste leek me wel wat. Uit het raam staren levert bij mij altijd de beste ideeën op, toch gun ik mezelf maar weinig lummeltijd. Wanneer had ik me nou voor het laatst nog écht verveeld?

EVEN WENNEN

Eerlijk is eerlijk: voor iemand die zichzelf altijd taken stelt en voor alles schema's maakt, was het best even wennen, zo helemaal alleen in een appartement, zonder concrete plannen. Vanaf het balkon met uitzicht op zee bedacht ik elke ochtend wat ik die dag ging doen. Fietsen, wandelen, een Netflix-serie kijken, lezen... of toch nog even werken? Het kon allemaal, ik had mijn laptop en een berg boeken en tijdschriften meegenomen. Ondanks die keuzemogelijkheden voelde ik me de eerste dagen toch onrustig. Sterker nog: ik voelde me zelfs een beetje schuldig, omdat ik 'niet nuttig bezig was'. Dus kroop ik toch een paar keer achter die laptop,

terwijl ik ook een strandwandeling had kunnen maken. Ik moest wennen aan het idee dat ik echt niets hoefde. Ik had geen deadlines en er stonden geen volle wasmanden op me te wachten. Het leek wel alsof ik het was verleerd om te luisteren naar mijn gevoel, om te voelen wat ik écht wilde. Maar na een dag of twee begon dat gevoel weer te komen. Ik nam me voor om naar een café in het dorp te fietsen. Maar eenmaal op de fiets realiseerde ik me dat ik veel meer zin had om een boek te lezen op het strand. Niemand die het iets uitmaakte dat ik spontaan mijn plannen omgooide, toch keek ik figuurlijk over mijn schouder. Alsof ik iemand uitleg verschuldigd was. Ik moest een beetje lachen om mezelf. En besloot gewoon te doen waar ik zin in had, naar het strand gaan dus. Na die middag had ik de smaak te pakken. Ik liet mijn »

De eerste dagen
voel ik me schuldig
omdat ik niet nuttig
bezig was'

'DE RUST IN MIJN HOOFD HOUDT DAARNA nog een maand aan'

oude ritme voor wat het was en volgde mijn gevoel. Had ik zin om uit het raam te staren, dan deed ik dat en als ik liever wat naar voorbij wandelende mensen keek, zocht ik ergens een bankje.

GEEN GESPREKKEN

Ik bleef anderhalve week op Ameland en ik vond het heerlijk om in die tien dagen met niemand te hoeven praten. Ik probeerde zo min mogelijk te appen of te Instagrammen. Dat bespaarde niet alleen tijd, maar zorgde ook voor rust in mijn hoofd. Al na een paar dagen merkte ik dat ik beter sliep en minder piekerde. Ik leefde die vakantie trouwens niet als een kluzenaar: ik deed boodschappen, pakte terrasjes en ging zo nu en dan in mijn eentje uit eten. Om me heen kijken én bewust genieten, dat was genoeg. Meer had ik niet nodig. En het grootste voordeel: die tijd alleen leverde me bakken inspiratie op. De ideeën bleven komen en uit sommige zijn later ook echt nieuwe samenwerkingen ontstaan.

ZO SAAI MOGELIJK

Na Ameland was ik om. De rust die de vakantie veroorzaakte in mijn hoofd hield

'Het leek wel alsof ik het was verleerd om te luisteren naar mijn gevoel'

zeker nog een maand aan. Mijn vriend merkte het ook, ik liep minder gestrest door het huis en lag niet urenlang te woelen en piekeren in bed. Reden genoeg om vaker van die solotrips te boeken. Van een week-endje dwalen door Gent – de stad waar mijn roots liggen en die ik op mijn duimpje ken – tot een week in het Limburgse huis van mijn ouders, tijdens hun vakantie. Het maakt niet uit waar ik naartoe ga, de enige voorwaarde is dat ik tijdens mijn trip niks hoeft. Dus kies ik geen bestemmingen waar nog van alles valt te ontdekken, want juist 'saaï' is de sleutel tot succes.

PROBEER HET EENS

Als ik vriendinnen vertel over mijn trips, merk ik dat zij het ook weleens zouden willen: op solovakantie. Maar ze noemen stuk voor stuk redenen waarom het niet kan. Geen tijd, geen geld, schuldgevoel naar man/kinderen, geen idee waar ze dan naartoe moeten. En ja, misschien heb ik makkelijk praten: ik ben eigen baas, heb geen kinderen en hoef alleen m'n vriend te vragen op de katten te passen als ik een week alleen weg wil. Maar ik kan iedereen aanraden het toch eens te proberen. Desnoods een weekendje. Want daarna kom je zo veel uitgeruster thuis. Als ik merk dat mijn gedachten tijdens een werkdag geregeld afdwalen of ik ren al tijden van hot naar her, dan weet ik dat het goed is weer een paar dagen weg te boeken. In mijn eentje, met een stapel leesvoer. Dan kan ik er daarna weer tegen. •

Sara's oplaadadressen

• HOTEL 1898

(GENT, BELGIË)

Een prachtig gebouw (oud postkantoor) bomvol geschiedenis, met relaxte kamers met magnifieke minibar.

Zannierhotels.com/1898thepost

• FORT RESORT BEEMSTER

(ZUIDOOSTBEEMSTER, NEDERLAND)

Je hoeft het land niet uit voor een solominitrip: in dit hotel kun je je onderdompelen in wellness en het is mooi wandelen in de omgeving. Fortresortbeemster.nl

• VILLA CORDEVIGO

(VERONA, ITALIË)

Voor *next level* jezelf verwennen. Een extreem luxe hotel in een wijngaard, waar ze je drankjes brengen en je aan het zwembad uitermate prettig kunt niksen. Perfect voor een week *home away from home*. Villacordevigo.com

• THE DEVONSHIRE CLUB

(LONDEN, VERENIGD KONINKRIJK)

Er valt iets te zeggen voor een groot anoniem hotel waarin je lekker kunt verdwijnen in je eentje, maar in dit prachtige boetiekhotel in Londen verdwijnt je gewoon in de stad. Of om precies te zijn: in de wijk Shoreditch. Devonshireclub.com

• AMELAND

De Wadden zijn ideaal voor een korte break en Ameland is mijn favoriet. De eerste keer verbleef ik in een appartement (Landal.nl/parken/ameland-state), maar ook top: hotels Zee van tijd (Zeevantijd.nl) en Van Heeckeren (Vanheeckerenhotel.nl).